

İvan Bunin'in "Arsenyev'in Yaşamı" Adlı Romanında Klasik Rus Edebiyatı Yansımaları

Kübra ÇAĞLIYAN-ŞAKAR¹

Öz

Edebiyat teorisi olarak ifade edilen metinlerarasılık, bir metnin yazarının kendisinden önce veya kendi döneminde ortaya çıkan sözlü veya yazılı metinlerden etkilendiğini savunmaktadır. Bu kuram İ. Bunin'in Arsenyev'in Yaşamı adlı romanında çok fazla hissedilmektedir. Bunin'in Nobel Edebiyat Ödüllü bu romanı Klasik Rus Edebiyatı'ndan geniş izler taşımaktadır. Eserde, romanın ana kahramanı Arsenyev, Klasik Rus Edebiyatı'nı kendini ifade edebilmek için bir araç olarak kullanmaktadır. Romanda adı geçen her yazar Arsenyev'in sanatsal gelişimine katkı sunmaktadır. Romanda Rus ve Dünya Edebiyatı'ndan birçok esere gönderme yapılmasına rağmen bu çalışmada özellikle Klasik Rus Edebiyatı yazarlarından en fazla adı geçen ilk beş yazar üzerinde durulmaktadır. Bu yazarlar sırasıyla şu şekildedir: Puşkin, Tolstoy, Lermontov, Gogol ve Turgenyev.

Anahtar Kelimeler: İvan Bunin, "Arsenyev'in Yaşamı", metinlerarasılık, edebi yansıma, edebi alıntı

Thoughts of Classical Russian Literature in Ivan Bunin's novel "The Life of Arsenyev"

Abstract

Intertextuality expressed as a literary theory states that the author's text is influenced by oral or written texts that emerged before or after him. This theory is demonstrated in the novel "The Life of Arseniev". A. Bunin's novel which won the Nobel Prize in literature has a great influence on Classical Russian Literature. The main character of the novel Arseniev used Classical Russian Literature as a tool to express himself. Authors mentioned in the novel contributed a lot to Arseniev's artistic development. Although a lot of works from Russian and World Literature were mentioned in the novel, the first five authors are from Classical Russian Literature who are analyzed in this research. These authors are: Pushkin, Tolstoy, Lermontov, Gogol and Turgenyev.

Key Words: Ivan Bunin, "The Life of Arseniev", intertextuality, literary reflection, literary citation

Atıf İçin / Please Cite As:

Çağlıyan-Şakar, K. (2020). İvan Bunin'in "Arsenyev'in Yaşamı" adlı romanında klasik Rus edebiyatı yansımaları. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 9(2), 1180-1186.

Geliş Tarihi / Received Date: 27.02.2019

Kabul Tarihi / Accepted Date: 20.06.2019

¹ Arş. Gör. Dr. - Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, kubracagliyan@hotmail.com
ORCID: 0000-0001-9524-1672

Giriş

Rusya'dan göç etmek zorunda kalan aydınların üzerlerine düşen en önemli görev "Rusya'nın geleceği için kültürün korunması"ydı (Korostelev, 2002, s. 7). Bunu başarabilmenin en önemli yollarından birisi de şüphesiz ki edebiyattır. Edebiyat diğer sanat dallarından farklı olarak; dil, tarih, kültür gibi bir ülkenin olmazsa olmazlarını içinde barındırır. Edebiyat sayesinde halklar, kendi dillerine, kültürlerine ve tarihlerine sahip çıkmış ve bunları gelecek kuşaklara aktarmış olurlar. Bunu en güzel başarabilenlerden birisi de İvan Bunin'dir. O, Klasik Rus Edebiyatı'nı özümseyen, yeni yüzyılın gereklerine göre kendi edebiyat biçimine yön veren, basmakalıptan uzak duran, yenilikçi, çağdaş bir yazardır. "Düz yazıdaki Klasik Rus çizgisi ile sürdürdüğü sıkı sanatsal ustalık için" (Marçenko, 2008, s. 18) Nobel Edebiyat Ödülü'ne layık görülür. Bu çalışmamızda, İvan Bunin'e Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazandıran Arsenyev'in Yaşamı adlı romanda çok fazla hissedilen Klasik Rus Edebiyatı yansımaları, diğer bir ifadeyle metinlerarasılık incelenecektir.

Metinlerarasılık (Edebi Yansıma)

Metinlerarasılık; "Julia Kristeva'nın ortaya attığı ve 1960'lı yılların sonlarından başlayarak her yazınsal çözümlemenin zorunlu bir aşaması olarak görülen metinlerarası, kabaca iki ya da daha çok metin arasında bir alışveriş, bir tür konuşma ya da söyleşim biçimi olarak anlaşılmalıdır" (Aktulum, 2014, s. 16). Bir yazarın, içinde bulunduğu toplumun kendisine sunmuş olduğu kültürel mirasın ve kendi kişisel ilgi ve alakasından dolayı gelişen bilgi birikiminin sonucunda eserini yazarken kendisinden önce ya da kendi döneminde ortaya çıkan sözlü ya da yazılı metinlerle ilişkisine denir. 1960'lı yıllarda ortaya atılan bu kuram postmodern edebiyatın en temel özelliklerindedir. Metinler arasındaki bu ilişki şu yöntemlerle kurulur: "alıntı, gönderme, gizli alıntı (aşırma/ intihal), anıştırma, yansılama, gülünce dönüştürme ve öykünme" (Kolcu, 2011, s. 314).

Klasik Rus Edebiyatı Yansımaları

Eser, Klasik Rus Edebiyatı'ndan geniş izler taşımaktadır. Eserde, romanın ana kahramanı Arsenyev, Klasik Rus Edebiyatı'nı kendini ifade edebilmek için bir araç olarak kullanmaktadır. Eserde adı geçen her yazar Arsenyev'in sanatsal gelişimine katkı sunmaktadır.

"Vatan kültürünün ruhuyla dolu İ.A. Bunin'in "Arsenyev'in Yaşamı" adlı romanının metni, geniş metinlerarası bağlantıları ortaya çıkarır. Hristiyan kaynaklardan alıntılarının yanı sıra, içinde Klasik Rus Edebiyatı'nın eserlerinden alıntılar da geniş yer tutar. Bunlar "İgor Destanı"ndan, A.S. Puşkin, M.Y. Lermantov, G.R. Derjavin, I.S. Nikitin, V. Jukovski, Y. Polonski, A.A. Fet, N.M. Yazıkov, N.V. Gogol, L.N. Tolstoy'un eserlerinden satırlardır" (Kovaleva, 2017, s. 26).

İlk şiirlerini kaleme alırken özellikle Puşkin ve Lermontov'a öykündüğü için daha kolay yazdığını ifade eden Bunin, tüm bilgi birikiminin şu şekilde oluştuğunu dile getirmektedir: "Elime ne geçerse okuyordum: Eski yeni dergiler, Lermontov, Jukovski, Shiller, Venevitinov, Turgenyev, Maclea, Shakespeare, Belinski... Sonra Puşkin'e tam hayranlık... Yazarlarla ve onlara ait olan herşeyle yakından ilgileniyordum. Nadson ve onun veremden ölüşü beni nasıl da etkilemişti. Bir keresinde meyhanecinin biri bana Yeletz'e bir "YAZAR"ın yerleştiğini söyleyince dosdoğru oraya koşmuş ve Nazarov adındaki bu adama gerçek bir ozan gibi büyük bir değer vermişim"(Bunin, 1985, s. 14).

Bunin'in Nobel Edebiyat Ödüllü bu eserinin en önemli özelliği; romanın ana kahramanı olan Arsenyev'in suretinde yazarın kendi hayatından kesitler de sunmasıdır. Bunlar içinde yazarın sanata olan ilgisinin nasıl başladığı hakkında okuyucuyu bilgilendirmesi, yazarı en çok etkileyen ve onun hayatına yön veren Rus ve Dünya Edebiyatı'nın en önemli yazarlarının eserlerinden kesitler sunması, okuyucuda bu yazarların eserlerine karşı merak uyandırması ve okuyucuyu bu eserler hakkında az da olsa bilgi sahibi yapması açısından muhteşem bir eserdir.

Klasik Rus Edebiyatı'na olan ilgisinin farkına varan Arsenyev, "ikinci bir Puşkin ya da Lermantov, Jukovski ya da Baratinski olmak tüm benliğimi sarmıştı. Bu yazarları yeni öğrendiğim, resimlerine baktığım zamanlar onlarla aynı sınıfa bağlı olduğumu duyumsamıştım..."(s. 103)²

V.N. Muromtseva-Bunina'ya göre (1989, s. 98), "o edebiyatta yalnızca Tolstoy ve Puşkin'i "taparcasına sevdi", hayranlık uyandıran Lermontov, Gogol'a çok büyük değer verdi, Çehov'u sevdi".

² Burada ve bundan sonra parantez içinde sayfa sayıları belirtilen çalışmalar şu şekildedir: Bunin, İvan (1985). Arsenyev'in Yaşamı. Çev. Uğur Buke. İstanbul: Bilge Yay.

Romanda en fazla eserlerine gönderme yapılan yazar A.S. Puşkin'dir. 26 Mayıs 1799'da Moskova'da soylu bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen A. S. Puşkin, 1837'de ölür. 38 yıllık kısacık yaşamına "Ruslan ve Ludmila", "Çingeneler", "Bahçesaray Çeşmesi", " Kafkas Esiri", "Yevgeni Onegin", "Belkin'in Hikayeleri", "Yüzbaşının Kızı" gibi şiir ve düz yazı türünde pek çok önemli eser sığdırır.

Dönemin pek çok soylu aile çocukları gibi Fransızca eğitim alır. Bunun yanında diğer batı dillerini de öğrenir. Fakat onun sanatsal gelişimine en büyük desteği bir Rus köylü kadını olan dadısı verir. Çocukluğunda dadısından dinlediği Rus masalları onun bilinçaltına yerleşir ve bu masalların etkisi eserlerinde hissedilir.

Puşkin Rus halkının ruhunu, öğrenmiş olduğu Batı Edebiyatı'yla harmanlayarak, eserlerinde ilk defa Rus halkını birebir yansıtan tiplere yer vermiş, aynı zamanda da daha sade ve toplumun herkesiminin anlayabileceği bir dil kullanmıştır. Rus edebiyatı'nda "gerçekçilik akımı"nın öncüsü olmuş ve kendinden sonra gelen birçok yazarı da etkilemiştir. Bu yazarlardan biri de Bunin'dir.

Bunin'in soyu, Puşkin'in soyuyla keşişir: Puşkin'in oğlunun eşi Aleksandra Aleksandroviça da Bunin'in soyundandır. (Baboreko, 2009, s. 10). Puşkin'e olan hayranlığının aslında onunla aynı "özel çevreye" ait olmasıyla başladığını şu sözlerle ifade eder: "Beni ne zaman etkilemeye başlamıştı? Adını daha çocukluğumdan beri duyuyordum. Evde onun adı bir yakınıımızın ve onunla birlikte üyesi olduğumuz özel çevrede tamamen "bizim" olan birinin adı gibi geçirdi. Gerçekten de yazdıklarının tümü "bizimdi", bizim için bizim duygularımızla yazıyordu"(s. 131).

Eserde Puşkin'in "Ruslan ve Ludmila" adlı poeminden de bir kesit sunulmuştur: "Puşkin, "Ruslan'a yazdığı prologla beni büyülemişti:

Koyda yeşil bir meşe,

Meşe de altın zincir...

Ender bulunan dizeler olmasına karşın, bana önemsiz gelmişlerdi. Bunla birlikte onlar tüm gençliğime girmiş ve yaşamımdaki en büyük mutluluklardan olmuşlardı (s. 50). "O zamanlar Puşkin yaşamımın gerçek bir parçasıydı" (s. 131).

Puşkin'in en önemli eserleri arasında sayılan "bu poemnin içeriğinde tabiat güzellikleri, nezaket motifleri, romantik duygular, hayatı düşünme, Rus halk sanatına olan ilgiden, Rus halkının geneldeki yaratıcılığından ve Rusya'nın geçmişinden bahsetmektedir" (Fetanoviç, 1998, s. 77).

Kendinden önceki tüm yazarlara büyük bir saygı duyan Bunin'in gözünde Puşkin'in yeri biraz daha farklıdır. Bunu da ana kahramanı Arsenyev'in suretinde şu sözlerle ifade etmektedir: "Ama hepsinden çok Puşkin ile yaşıyordum. Ne çok duygunun anasıydı o! Onları yaşadığım çevrede, beslendiğim duygularla nasıl da duyumsardım"(s. 132).

Puşkin, Arsenyev için büyük bir esin kaynağıdır. Herkesin bildiği, sıradan kelimeleri seçerek anlatıma kattığı yalınlık ve zenginlik, ayrıca betimleme yaparken kullandığı yöntemler (zıtlık, kişiştirme gibi) onu çok fazla etkilemektedir: "İşte soğuk ama güneşli bir sabaha uyanmışım; iki kat daha neşeliyim çünkü onunla birlikte yaşıyorum: "Soğuk ve güneş, gün olağanüstü". O bu sabahı yalnızca eşi bulunmaz biçimde betimlemekle kalmamış bana güzel bir esin de vermişti: hala uyuyorsun, güzel dostum...<...> işte yataktayım ve yanıyor "yatağın yanında hüznü mü". İçin aslında hüznü olan mum ya da elektrik lambası değil. Birisi gençlik aşkını daha doğrusu onun özlemini anlatıyor. Ben mi o mu?

Avuç ver sabaha dek

şu acı dolu sevgime!"(s. 133).

"Arsenyev'in Yaşamı"nda Puşkin'in birçok şiirinden ve poemalarından alıntı ve anımsatmalar yapan Bunin, aslında şair olma yolunda adım atan bir Rus genci olarak tanımlayabileceğimiz Arsenyev'in suretinde kendisinin ve birçok yazarın sanatsal gelişiminde Puşkin'in önemini vurgulamaktadır.

Rus edebiyatının ve Dünya edebiyatının en önemli yazarları arasında sayılan Lev Tolstoy'un, Bunin üzerindeki etkisi büyüktür. Eserin birçok bölümünde Puşkin'den sonra en fazla Tolstoy'dan ve onun eserlerinden alıntılar ve hatırlatmalar geçmektedir: "Geceleri odamda oturmuş bir yandan düşünüyor bir yandan da "Savaş ve Barış"ı yeniden okuyordum <...>Hayır okuduklarımın en iyisi bu! Peki ya "Kazaklar", Yaroşka, Maryanka? Ya da Puşkin'in "Erzurum Yolculuğu" Puşkin, Lermontov, Tolstoy ne kadar şanslıydılar!.."(s. 161).

Kendini kanıtlamak için arayış içerisinde olan Arsenyev'in ruhunda ölmek üzere olan Prens Andrey'in şu sözleri derin izler bırakır :“yaşamda, anladığım şeylerin hiçliğinden ve anlaşılmaz ama yüce birşeylerin yüceliğinden başka birşey yok...”(s. 162).

Yaşadığı hayattan zevk alamayan ve bir şekilde birşeyler yapması gerektiğini düşünen Arsenyev'i “toplumcu gerçekçi” yazar Tolstoy'un gençliğinde ailesini ve çiftlik işlerini herşeyden çok düşünmesi çok korkutur ve onun gibi olamayacağını ifade eder: “Halk için kendimi feda edemem, ona hizmet edemem... Hayır, artık birşeylere karar vermek zorundayım!”(s. 162).

Arsenyev, duygularını ifade edebilmek için Tolstoy'un eserlerindeki kahramanları, Lika'nın babasıyla ilk kez tanışması sırasında kendini, kim olduğunu anlatabilmek için bir araç olarak kullanır:“Benim Tolstoyculuğum, Pier Bezuhov'un, Anatoli Kuragin'in, Kinyaz Serpuhovski'nin, İvan İlyiç'in, “Şimdi ne yapmamız gerekli”nin “İnsana çok toprak mı gereklidir?”in, Moskova yazıları makalesinde yazılan kent pislikleri ve yoksulluklarının, doğa ve “Kazaklar”ın bana verdiği halkın içinde yaşamının şiirsel düşüncesinin ve Malorusya üstüne kendi düşüncelerimin yarattığı karşıt duygulardan oluşuyordu”(s. 201).

Romanın ilerleyen bölümlerinde Tolstoy'un “Aile Mutluluğu” adlı eserinden “O zamanki düşüncelerim, o zamanki duygularım benim değil, birden benim olan onun duygu ve düşünceleriydi...” (255) cümlesinin altını çizen Lika, eski duygu ve düşüncelerinin yok olduğunu, artık Arsenyev'in düşüncelerini benimsediğini, aslında kendi benliğini kaybettiğini Tolstoy'un cümleleriyle dışa vurmak istemektedir.

“Bu yaz sık sık yatak odama geleceğe ait umut ve arzu acısıyla girdim...Mutluluk endişesi beni kaplamıştı...Yaz böyle geçti ve kendimi yalnız duyumsamaya başladım. O, sürekli yolculuğa çıkıyor, beni tek başıma bırakmaktan korkmuyor ve acımıyor...”(s. 255) cümlesi de aslında Lika'nın söylemek isteyip de söyleyemediği, fakat Tolstoy'un “Aile Mutluluğu” adlı eserinde tam da kendini anlatan ifadelerdir.

Romanda, Tolstoy'un eserleri hem Arsenyev için, hem de Lika için duygularını ifade etme aracı olarak karşımıza çıkmaktadır.

“Lermontov'u da ondan ayırmazdık: Göğeriyor dilsiz bozkır, gümüş/Bir halkayla kucaklıyor onu Kafkas”(s. 131). Burada geçen “o”ndan sözcüğüyle anlatılmak istenen Puşkin'dir. “Lermontov, Puşkin'in en yakın takipçisidir” (Olçay, 2003, s. 53). 15 Ekim 1814'te Moskova'da dünyaya gelen şairin babası subay Yuri Petroviç Lermontov, annesi ise zengin bir ailenin kızı olan Mariya Mihaylovna Arsenyeva'dır. Annesini çok erken kaybeden şairin bakımını büyükannesi Yelizaveta Alekseyevna Arsenyeva üstlenir.

Tıpkı Puşkin gibi Lermontov'un hayat hikayesi de Bunin'i derinden etkilemiş, ona olan hayranlığını bir kat daha artırmıştır. Lermontov'un anne tarafının soyadını, Arsenyev'i, romanının ana kahramanının soyadı olarak kullanmayı uygun görmektedir.

Neredeyse Puşkin'le aynı yazgıyı paylaşan Lermontov, Nikolay Martinov adında bir subayla girdiği düello sonucunda hayatını kaybeder (1841). Tüm hayatı yirmi yedi yıl süren şair bu kısacık yaşamına pekçok eser sığdırır.

Artık alışkanlıklarını değiştirip yaşamında yeni ve önemli kararlar alması gerektiğini düşünen Arsenyev, Lermontov'un kısa ama dolu dolu geçen yaşamını düşünür: “ne biçim yaşam! ne biçim yazgı! hepsi hepsi yirmiyedi yıl! Ama son gününe kadar yani Martinov denen adamın büyük tabancasından merminin çıktığı o ana kadar, yani “Lermontov'un yıldırımla vurulmuş gibi düştüğü” o ana kadar süren olağanüstü ve güzel bir yaşam. Bütün bunları düşünürken yüreğim öyle bir heyecan ve kıskançlıkla doldu ki artık Barutino'dan ayrılmak zamanının geldiğini haykırdım”(s. 160-161).

Kendi hayatıyla, Lermontov'un hayatı arasında birçok benzerlik olduğunun farkına varan Arsenyev, onu daha iyi anlayabilmek için onun sadece eserlerini değil, aynı zamanda hayat hikâyesini de bilmek gerektiğini vurgulamaktadır:“Lermontov'u düşününce içimi ayrı bir korku kapladı. İşte Kroptovka , işte sonsuz hüüzün ve anlatılamayacak duygularla seyrettiğim terkedilmiş ev...İşte onun beşiği, ilk günleri...Bir zamanlar bana acı verdiği gibi ona da acı veren büyüleyici arzularla dolu genç yüreği...Benimkiler gibi beceriksizlik dolu ilk şiirleri...Ya sonra? Sonra, “Şeytan”, “Taman”, “Yelken”, “Düştü meşe yaprağı öz dalından...”Lermontov'daki şeylerle, bu Kroptovka nasıl bağdaşır? Kim bu Lermontov diye düşündüm. Önce onun iki cildini, sonra onun portresini, hareketsiz gözlerini gördüm. En son şiirlerini, yalnızca biçimlerini değil onların ilgili olduğu şeyleri yani Lermontov'un yaşadığı günleri görmeye başladım” (s. 160).

“Lermontov'un eserlerinde, bireyin yalnızlığı, toplumla bağlantılı olarak sunulur (karakteristik karşıtlıklar “ben” ve “dünya”, “ben” ve “toplum”) Bunin'de ise o, insanın içsel özü, “onun doğumunun, varlığının, ölümünün sırrı” ile açıklanır” (Atamanova, 1998, s. 11).

Romanda adı geçen ve eserlerinden alıntı yapılan yazarlardan biri de Gogol'dur. 1809 yılında Ukrayna'da doğan Gogol'un, sanata olan ilgisi çok küçük yaşlarda ortaya çıkmıştır. Öykülerinde Ukrayna yaşamına, ezilen zavallı insanların hikalarına yer vermiştir.

Eserde Arsenyev'in, “Çocukluğumda beni ele geçiren ve Gogol'un değişiyle “yaşam bileşimini”oluşturan en önemli öğelerden biriydiler”(s. 51) diye bahsettiği iki önemli eser; “Eski Zaman Beyleri” ve “Korkunç Öç”tür. Özellikle “Korkunç Öç” metninden yaklaşık bir buçuk sayfalık bir alıntı yaparak hikayenin en önemli kısımlarına değinilmek istenmektedir.

Arsenyev'in yaşamında bu kadar büyük bir etki yaratan ve “yaşam bileşimini oluşturan” öğelerden biri olarak gördüğü hikayenin öneminden bahsederken şu sözlere vurgu yapılmaktadır: “Korkunç öç” bende sonsuza dek yaşayacak yüce bir duygu uyandırmıştı. En sonunda iyiliğin kötülüğe ve acımasızlığa üstünlüğü duygusu. Bu duygu, tanrı hasreti ve ona inanmadır. Onun başarısının ve adil cezasının gerçekteleğti anda insanı tatlı bir korku ve titreme sarıyor ve tanrıya olan sevgimizin patlaması olan heyecan fırtınası yüreğimizi kasıp kavuruyor...”(s. 53).

Gogol'un hayat hikayesinden ve eserlerinden alıntılara romanın ilerleyen sayfalarında da yer verilmektedir.“Gogol de bu kentte oturmuştu. Mirgorod, Yanovçina, şişaki, Yareski... <...> “Ukrayana'da gün nasıldı büyüleyici ve görkemli” <...> “zürütler, yakutlar topazlar bahçelerin üstüne serpilmişler...” (s. 245).

Bunin'in eserinde adı geçen diğer bir yazar da Turgenyev'dir. Eserde “-Leskov ve Turgenyev'in kenti-“(s. 180) olarak anılan Orel, Turgenyev'in doğduğu ve eserlerinde sıkça bahsettiği yerdir. Turgenyev'in en önemli eserleri arasında bulunan “Asilzade Yuvası” nda anlatılan çiftliği Arsenyev şu sözlerle ifade eder: “Kentin kıyısına doğru bahçeler arasındaki yoldan yürüdük. Biraz sonra önümüzde terkedilmiş bir ev duruyordu. Bacalarındaki karga yuvaları göze çarpıyordu. Ev iyice eskimişti. Biraz durup eve ve bahçeye baktık...Liza, Lavretski, Lemm... Ve içimde sevgi isteği korkunç biçimde alevlendi”(s. 190).

Sonuç

Rus Edebiyatından alıntılar, Arsenyev'in iç dünyasını daha iyi yansıtmak için tercih edilmiş bir yöntemdir. Eserde çok açık bir şekilde ortaya çıkan metinlerarasılık; yani yazarın eserini yazarken kendisinden önce ya da kendi döneminde ortaya çıkan başka eserlerden alıntı ya da anıştırma yoluna başvurması, geleneği yok saymadan eserini yapılandırması, eserdeki canlılığın korumasına ve her dönem okuyucuda ilgi uyandırmasına sebep olmaktadır. Romanda, Puşkin 12 defa ismi belirtilerek, 5 defa da ismi belirtilmeden sadece şiirlerinden alıntı yapılarak ya da eserin ana kahramanının adı belirtilerek anıştırma yoluyla gönderme yapılmaktadır. Puşkin'i sırasıyla Tolstoy, Lermontov, Gogol, Turgenyev ve Çehov izlemektedir. Bunların dışında Lavrov, Çernişevski, Nikitin, Reşetnikov, Jukovski, Baratinski, Derjavin, Sumarakov, Anna Bunina, Batuşkov, Venevitinov, Yazıkov, Kozlov, Nadson, şedrin, Belinski, Leskov, Nekrasov, Fet gibi birçok yazara da eserde yer verilmiştir. Kendinden önceki edebiyatla bu kadar fazla haşır neşir olmak, onu bu kadar özümsemek hiç kuşkusuz büyük yazarlık örneğidir.

Etik Beyan

“İvan Bunin'in “Arsenyev'in Yaşamı” Adlı Romanında Klasik Rus Edebiyatı Yansımaları” başlıklı çalışmanın yazım sürecinde bilimsel, etik ve alıntı kurallarına uyulmuş; toplanan veriler üzerinde herhangi bir tahrifat yapılmamış ve bu çalışma herhangi başka bir akademik yayın ortamına değeriendirme için gönderilmemiştir.

Kaynakça

- Aktulum, K. (2014). *Metinlerarası ilişkiler*. Ankara: Kanguru Yayınları.
- Atamanova, Y. T. (1998). *Russkaya Literatura XIX veka v Kontekste Hudojestvennoy Prozi İ.A. Bunina (Problema Reministsentsy)* (Avtoreferat kandidatskoy dissertatsii). Yeletskiy Gosudarstvenniy Pedagogičeskiy İnstitut, Yelets.
- Baboreko, A.K. (2009). *Bunin: Jizņeopisanije*. Moskva: Molodaya Gvardiya.
- Bunin, İ. (1985). *Arsenyev'in yaşamı*. (Çev: U. Büke). İstanbul: Bilge Yay.
- Bunin, İ. (1985). *Arsenyev'in yaşamı. Özgeçmişim*. (Çev: U. Büke) (ss.11- 18). İstanbul: Bilge Yay.
- Fetanoviç, Z. (1998). *A.S. Puşkin'in eserlerinde romantizm* (Yüksek Lisans Tezi). Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

- Kolcu, A. İ. (2011). *Edebiyat kavramları: Tanım-tenkit-tablil*. Erzurum: Salkımsöğüt Yay.
- Korostelev, O. A. (2002). Kritika russkogo zarubejya. *Pafos svobod: Literaturnaya kritika russkoy emigratsii za polveka (1920-1970)*. V 2 çasti, çast: 1. Moskva: İzdatelstvo Olimp. 3-35.
- Kovaleva, T. N. (2017). Rol tsitat iz proizvedeniy russkoy literaturı v romane İ.A. Bunina "Jizn Arsenyeva". *İzdaniya Pgu*. Erişim adresi: http://www.pglu.ru/upload/iblock/10a/pages-from-chast-6_5.pdf [23.08.2018].
- Marçenko, T. V. (2008). *Proza russkogo zarubejya 1920-1940 gg. v yevropeyskom kritičeskom osmslenii: nobelevskiy aspekt (po inostrannım arhivam i periodike)* (Avtoreferat doktorskoy dissertatsii). Moskovskiy Gosudarstvennyy Universitet imeni Lomonosova, Moskva.
- Muromtseva-Bunina, V.N. (1989). *Jizn Bunina. Besedi s pamyatyu*. Moskva: Sovetskiy pisatel.
- Olçay, T. (2003). *Rus edebiyatında doğalcı okul*. İstanbul: İ.Ü. Edebiyat Fakültesi.

EXTENDED ABSTRACT

The most important task of the intellectuals who had to emigrate from Russia was "preserving culture for the future of Russia" (Korostelev, 2002, p. 7). One of the most important ways to achieve is undoubtedly literature. Unlike other branches of art; It contains the indispensables of a country such as language, history and culture. Thanks to literature, peoples embraced their own language, culture and history and transfer them to future generations. One of the most successful ones was Ivan Bunin. He was an innovative, contemporary writer who embraced classical russian literature, guiding his own literary style according to the requirements of the new century, and avoiding stereotypes. "For his strict artistic mastery with the classic russian line in prose" (Marchenko, 2008, p. 18) he was deemed worthy of the Nobel Prize for literature.

In this study, the reflections of Classical Russian Literature, in other words, intertextuality, which were felt in the novel called "The life of Arseniev", which won the Nobel Prize in literature for Ivan Bunin, will be examined.

Intertextuality is the relationship of an author with the oral or written texts that came before him or during his own period when he wrote his work as a result of the cultural heritage of the society he is in and the knowledge that has developed due to his personal interest.

Intertextuality, which is expressed as a postmodern theory of literature, argues that the author of the text is influenced by the oral or written texts that emerged before him. This theory is felt too much in the novel "The life of Arseniev". The novel of Ivan Alekseyevich Bunin which won the Nobel Prize in literature has a wide-ranging trace of Classical Russian Literature. In the book, Arseniev, the main hero of the novel, uses Classical Russian Literature as a tool to express himself. Every author mentioned in the novel contributes to Arseniev's artistic development. Although many works from Russian and World Literature are mentioned in the novel, the first five authors mostly mentioned in Classical Russian Literature authors are mentioned in this study. These authors are: Pushkin, Tolstoy, Lermontov, Gogol and Turgenev.

The most important feature of this novel; in the image of Arseniev, the main hero of the novel, the author also presents sections from his own life. These include informing the reader about how the author's interest in art began, presenting sections from the works of the most important writers of Russian and World literature that most influenced the author and making the reader knowledgeable about these works.

A. S. Pushkin is the author most frequently referred to in the novel. Bunin, who made quotations and reminders from Pushkin's many poems in the novel, emphasizes the importance of Pushkin in the artistic development of himself and many other writers in the image of Arseniev, which we can define as a Russian teenager who took a step towards becoming a poet. In the eyes of Bunin, who respects all the writers before him, Pushkin's place is somewhat different.

Lev Tolstoy, one of the most important writers of Russian literature and world literature, has a great influence on Bunin. After Pushkin there are quotations and reminders of Tolstoy and his works in many parts of the novel. Arseniev uses the heroes in Tolstoy's works as a tool to express his feelings.

Later in the novel from Tolstoy's "Family Happiness" "My thoughts at that time, my feelings at that time were not mine, but suddenly his feelings and thoughts were mine" (255) underlining the sentence, Lika wants to express with Tolstoy's sentences that her old feelings and thoughts have disappeared, that she has now adopted Arseniev's thoughts and actually lost her own self.

Just like Pushkin, Lermontov's life story deeply influenced Bunin and increased his admiration to him. He considers appropriate to use the surname of Lermontov's mother's side, Arseniev as the surname of the main hero of his novel.

Lermontov, who shared almost the same fate with Pushkin, died as a result of a duel with an officer named Nikolay Martinov (1841). The poet, whose entire life lasted twenty-seven years, fit many works in this fleeting life.

Arseniev, who thinks that he must change his habits and make new and important decisions in his life, he thinks of Lermontov's short but full life and realizes that there are many similarities between his own life and Lermontov's life. He emphasizes that in order to understand him better, it is necessary to know not only his works but also his life story.

One of the authors mentioned in the novel and quoted from both his life story and his works is Gogol. Apart from this, another writer mentioned in the work is Turgenev.

In the work, it is also mentioned about Orel, where Turgenev was born and frequently mentioned in his works, and the "A nest of the gentry", which is among the most important works of Turgenyev.

Excerpts from Russian literature are a preferred method to better reflect the inner world of Arseniev.

Intertextuality that is very clearly revealed in the work; In other words, when the writer writes his work, he tries to quote or remind him from other works that emerged before or during his own period, and to construct his work without ignoring the tradition, it preserves the liveliness in the work and arouses interest in the reader in every period.

In the novel, Pushkin is cited 12 times, and cited 5 times without mentioning its name, either by quoting his poems or by mentioning the name of the main hero of his work. Pushkin is followed by Tolstoy, Lermontov, Gogol, Turgenev and Chekhov respectively. Apart from these, many authors such as Lavrov, Chernishevski, Nikitin, Resetnikov, Jukovski, Baratinski, Derjavin, Sumarakov, Anna Bunina, Batushkov, Venevitinov, Yazikov, Kozlov, Nadson, Shadrin, Belinski, Leskov, Nekrasov, Fet were also included. Being so engaged with the previous literature, absorbing it so much is undoubtedly an example of great writing.